1871. III. évfolyam. **5. szám.** Szombat, január 7.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: **Főpiacz. Vecsey-ház földszint** a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben: Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyebütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb arért.
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szinten kéziratok sem adatnak vissza.

Beust gr. sürgönye.

(O.) Minden hirlap, nem csak Magyarországon, hanem Bécsben, Németországban, s átalában az europai sajtó e sürgönyről beszél.

Magyar és bécsi lapokban átalában helyeslik azon politikát, mely azon sürgönyön veres fonalként áthuzódik.

A porosz és német lapok pedig nem késnek azt nagyszerünek nevezni, s Beust grófot és Ausztriát dicséretekkel halmozni el. —

Annyit be kell vallani, hogy a sürgöny a bölcs, az eszélyes politika szinvonalán áll.

Vajon őszinte öröm sugárzik-e Beust gróf arczán, midőn Németország egyesülése felett rendkivüli örömét fejezi ki, vagy a kényszerüség s a tények logikája szoritá azon helyzetbe, hogy önmegtagadással, higgadtan beszéljen a hatalmassá vált nagy Németországhoz: azt most vizsgálni nem kivánjuk.

Azt sem akarjuk vita tárgyává tenni, ha vajon tiszta barátsági érzület, férfias lemondás egy szerencsétlenül üzött politikáról, vagy pedig télelem, aggodalom a jövő mikép alakulása iránt, birták-e rá az osztrák birodalmi cancellárt, hogy a tettleg már ugyis semmivé lett prágai békeokmány foszlányainak megmentése iránti törekvést magától elutasitsa; nem vizsgáljuk, hogy magasabb kormányzati s államférfiui szilárdság kifolyása-e ama sürgöny, mire kész lenne Beust gr. és Ausztria esküdni is;

Nem vizsgáljuk, hogy vajon nem a keserüség termékei-e ama szóvirágok, s helyén volt-e azokat most fölemliteni, hogy Poroszországot és Ausztriát százados történetek becses emlékei csatolják össze a német érdekek szempontjából; vagy a vesztés nagy fájdalma nem engedé tán, hogy Ausztriának Németország ügyeire gyakorlott nagy befolyása emlitetlenül hagyassék;

Nem akarunk kételylyel állani elő arra nézve, hogy vajon az adandó alkalom nem változtatná e meg az ama sürgönyben meleg szavakkal jelzett megállapodást; s nem lenne-e hajlandó Ausztria ismét szerencsét próbálni, Németországra gyakorlott befolyásának, kedvezőknek látszó körülmények közt, visszanyerésére, — kivált ha Poroszország szerencsecsillaga hanyatlani kezdene: s vajon ily eshetőség nem használtatná-e fel vele ama rejtélyes szavak jelentőségét, miszerint a prágai béke tárgyalásáról beszélni sem akar, — nem használtatná-e fel — mondjuk — oly magyarázatra, hogy ama kifejezésben, miszerint ne beszéljünk a prágai békéről, erről való lemondás épen nem foglaltatik.

Hanem a sürgöny tartalmának lényege csakugyan megfelel Ausztria jelen helyzetének; sőt megfelel Magyarország kivánalmainak, a hol a közvélemény a sürgönyben foglalt politikát helyesli.

Nem is lehet, hogy Magyarország ne helyeselje azon politika nyilt kifejezését, melynek alapja — őszintén szólva — a magyar nemzet magatartásában gyökeredzik.

A magyar nemzet több izben hangosan kifejezte a nagy Németország megalakulása, s a szabad német nemzet iránti rokonszenvét.

Mert Magyarországnak épen érdekében áll, hogy a német elem más valami nemesebb eszme iránti lelkesedésben keresse és találja fel örömét, mint a magyar nemzet s több szomszéd nép elnyomásában. —

Magyarország az egy nagy nemzetté tömörült országok szabad népeitől inkább remélheti a szabadság biztositékainak kifejtését és megvédését, mint az egymás közt megoszlott, s egymás ellen torzsalkodó apró német tartományoktól, melyek mint Muhamed koporsója az ég és föld közt, két nagyobb német hatalom versenytusái közt a maradás, a tétlenség állapotára voltak kárhoztatva.

A nagy Németország megalakulása inkább kényszeriti Ausztriát, hogy belássa, mikép nemnémet törzseinek sorsa, csak azon politika keresztülvitelében lelhet oltalmat, mely a birodalom székhelyeül Magyarország fővárosát tüzi ki, hogy a kormányzat sulypontja Bécsből oda áttétetvén, a bécsi politika ne látszassék kihivó irányt követni a nagy Németország ellenében?...

A sürgönyben foglalt politika, ha őszinteséggel vitetik keresztül, ha a szavakat tettek is kisérik, — legnagyobb támasza lehet Europa békéjének s a népek jólétének.

Mert föl lehet tenni, hogy — kivált ha a porosz katonai uralom veszitenі fog tulsulyából, a mint hogy veszitenie is kell, egy nagy nemzet szabadsági törekvései folytán, — a német nemzet ismét az 1848. évben kijelölt irányát követendi, hogy tudniillik egyesülve Ausztriával s Magyarországgal, és karöltve járván Angliával, e hármas szövetség akaratától fog függeni Europában a béke és háboru kérdése, melyben mindig az áldásos béke érdekei kell, hogy tulnyomók legyenek!

— **Ő felsége** tegnap ment Tirolból Bécsbe menendő; s oda érkeztével mondják eldöntendőnek a miniszterkrisist, illetőleg Potocky gr. elbocsáttatását. Mi azt hiszszük, hogy a miniszterválság feletti határozat aligha fog bekövetkezni előbb, mint a delegatiók munkálatai be végződésekor.

— **Gorove** közlekedési miniszter leköszönéséről szállongó hirek járják át a felsőbb köröket. Visszalépése csak az általa készitett törvényjavaslatok előterjesztése után volna kilátásba helyezve. — Utódjáról hallgat a krónika.

— **Konstantinápolyi** táviratok szerint, nem igaz azon, a Times által terjesztett hir, mintha a szultán és az egyiptomi alkirály közt uj viszály tört volna ki.

— **Bajorországban**, a háboru további folytatására vonatkozó hadi szükségletek megszavazásában a kormány nagy késedelmet szenvedett a kamara részéről, már azonban megszavaztatott a 41 millió hadi kölcsön. Általános a béke utáni vágy. Bajorország késik a német császárságba bekebeleztetési előkészités tárgyazó intézkedésekben is.

— **München**, jan. 4. Nemzeti szabadelvü lapok állitják, hogy a hazafipárt a királyt lemondásra s a korona letevésére akarja birni.

Innsbruck, jan. 5. Ő felsége a császár meglátogatta az egyetemet s az ünnepiesen feldiszitett aulában a tanuló ifjuság s a tanári kar által lelkesedéssel üdvözöltetett. Dantscher, az egyetem rektora, üdvözlő beszédében a legkegyelmesebb védnökségért köszönetet mond az egyetem nevében, melynek tanári testülete és tanuló ifjusága a haza védelmét szentesitett hagyomány gyanánt tekintik. A császár azt válaszolá, hogy az egyetem teljességét védeni fogja s a tanároknak a tudomány művelését és a honszeretetet ajánlá figyelmökbe. Azután az ifjusághoz fordulva, elvárja — mondá, — hogy az a tanulmányoknak szorgalmasan megfeleljen, de hogy egyszersmind a honszeretetet is táplálja s ha a haza hi, férfiasan siessen a határokhoz.

Ezekután az összes gyüjteményeket és dolgozdákat látogatta meg, megszemlélte a Miksa emléket és az udvari kápolnát: végül kihallgatások történtek. Egy órakor történt az elutazás.

A koronaherczeg ő fensége ma reggel 7 órakor utazott el.

— **Bécs**, jan. 5. A „Corr. Warrens" egy figyelemreméltó czikkben roszal minden mulasztást és elhanyagolást a hadi felszerelés terén, kikel a hadügyekbeni esélytelen fukarkodás képviselői ellen, holott minden mulasztás a hadi szükségletek beszerzésénél békeidőben, a háboru kitörésével, szükkeblü fukarság gyanánt, — mely inkább korlátolt felfogásból, mint takarékosságból ered, — keserüen és világosan boszulja meg magát. Azonban ebből nem szabad azon félreértésnek származnia, hogy netalán a hadi adminisztratióhoz kritika nem férhetne. Alig szerezhető nagyobb hazafiui érdem, mint azon gondosság által, hogy az engedélyezett pénz csak valódi szükségletekre és sikeres vivmányokra adassék ki.

Franczia-porosz háboru.

Debreczen, jan. 7.

= Páristól délfelé a katonai s főleg a hadászati viszonyok igen érdekesen alakulnak. — Itt Frigyes Károly hg áll seregével egy oly vonalban, mely Blois, Vendome, Chateaudun, Etampes, Gien, Briare és Orleans pontok által határoltatik. Ezzel szemben áll la Mans mellett Chanzy hadserege, s a Loire-tól felfelé Nevers vagy Bourges mellett Bourbaki tbk hadserege. Ugy látszik, hogy Frigyes Károly hadserege igen kedvező állásban van. Azon helyzetben van, hogy egyik vagy másik franczia hadsereg támadásának csaknem összes erejét állithatja ellenében, s a másikat sokkal csekélyebb erővel tévutra vezetheti. Igy két vele külön-külön egyenlő hadsereget tarthat sachban. Annyi áll, hogy ezen hadállás a legjobb, mit a jelen körülmények közt választhatott. De mind ennek daczára még sem szabad ámitania magát ezen hadállások előnyeivel. Legelsőben is megemlitendő, hogy Frigyes Károly hadserege strategiai vereség által lett kényszeritve ezen hadállás elfoglalására, s ezen hadsereg a decz. 7iki és 10-ki s szerencsés kimenetelüeknek kürtölt harczok óta egy lépéssel sem haladt előbbre. Mit használtak tehát azon harczok? Talán az Angersbe, vagy Toursba vezető utat kellett volna megnyitni azoknak a német sereg részére? És ha az ellenséges hadsereg megsemmisitése lett volna a czél, mért nem megy Frigyes Károly La Mansba, hol jelenleg Chanzy hadserege áll? A franczia hadmüveletek ezt lehetetlenné tették, s a Beaugency, Meung, Marchenoire melletti csaták mind nem használtak semmit, s csupán azon veszteségek voltak érezhetők, a melyeket e csaták folytán a német seregek szenvedtek.

A francziák ezen strategiai győzelme, — mert Chanzynak azon intézkedését, hogy a hadcsapatokat la Mansból volt képes összpontositani, annak nevezhetjük, — kényszeritette Frigyes Károlyt azon hadállások elfoglalására, a melyekben jelenleg van. Chanzy hadserege, — miután a Bourbaki-féle hadseregtől elvált, a Conlie mellett levő tábor hadcsapataiból nem kevés erősbitésekre számolhatott, valamint Bourbaki is könnyen nyerhet, erősitésekre számol Francziaország déli részéből. E két irányt nem szabad volt feladni, nehogy az ellenség elfoglalja azt. A hadseregnek ezen ketté válása által lettek a poroszok leginkább tévutra vezetve két hadsereg erőviszonyai felől, s a hadászati mestermüvet Chanzy kitünő visszavonulása, — mely által az Orleans mellett elveszitett csata következtében a hombkvonal egy pontja (La Mans) el lehetett érni, — tette tökéletessé.

Angol tudósitások szerint Chanzy hadserege már 120,000 főből, Bourbakié pedig 150 emberből áll. Ha ebből, mint talán tulzott számból 30%-et le vonunk is, mégis oly tekintélyes két hadsereg az, mely mindenik egyenlő erejü a Frigyes Károly hadseregével. A két hadsereg együttes támadása esetében, — ha az alatt a Párist körülvevő hadsereget Trochu kirohanásokkal elfoglalja, biztos győzelemre lehet számitani.

= Több angol lap a porosz hadseregnek Páris előtt a hideg és nélkülözés által okozott veszteségeit, holtakban és szolgálatra képtelen állapotba jutottakban 80 - 100 ezer emberre teszi. Ha a tél kissé neki szigorodik, még megannyi veszteségre számithat a kegyes és istenfélő Vilmos király.

Bécs, jan. 5. A párisi „Corr. Havas" dementirozza a Trochu elbocsátásáról keringő hirt. Reuil és Nantere lakosai felszólittattak, hogy a poroszok gránátait kikerülendők, a városba meneküljenek. A liszt és borkészlet márcziustól még egy évre elegendő.

Berlin, jan. 5. Hivatalos levelezők, kik a békekérdés minden érintését a semleges hatalmak által ezelőtt hevesen visszautasitották, most szerényebben azt mondják: a békehirek kapcsolatban a Pontus-kérdéssel jóakarók lehetnek, azonban semmi biztos alappal nem birnak.

Bécs, jan. 5. Elleből magántáviratok megerősitik Faidherbe tegnapelőtti vereségét Ervillers és Achlet között; az első franczia dandár elfoglalta Fehageles falut, azonban kénytelen volt azt iszonyu veszteségek között kiüriteni. A „N. fr. Presse"-nek egy havrei távirata beismeri, hogy Roye tábornok La Louille mellett a poroszok által meglepetett; Houfleur fenyegetve ren.

Genf, jan. 5. Bourbaki 60,000 emberrel Dijon mellett áll; a poroszok visszavonulások alkalmával minden falut kizsákmányoltak. — Chaudordy egy uj körlevelet bocsátott ki, melyben bebizonyitja a porosz hadviselés kegyetlenségét. Azon rendelet, mely a Strassburg és Metz feladását megvizsgálandó bizottság összeülésére vonatkozik, visszavonatott.

Versailles, jan. 5. Reggeli 9 óra óta megkezdődött Páris előtt a déli front lövetése felséges téli szélcsendes napon; a hideg 9° hónélkül.

Bordeaux, jan. 5. Arrasból e hó 4-ről jelentik: Az északi hadsereg 2-kán a Courcelles, Ervillers és Mory közti vonalon az ellenségre bukkant, s öldöklő csata fejlődött ki, — mely reggeltől alkonyatig tartott. Az eredmény a jobbszárnyon igen kielégitő volt, a balszárnyon és a közepén azonban határozatlan. Tegnap a csata ujból megkezdődött s végelkeseredettséggel folyt az egész napon át, melyben az ellenség teljes vereséget szenvedett s egész Bopaumig üldöztetett; több falut szuronyokkal vettek be a győzők; az ellenség vesztesége tetemes.

Amiens, jan. 4. Bentheim tk meglepte e hó 4-én reggel a szétvert ellenséges csapatokat a Szajna balpartján; elvett az ellentől 5 zászlót, 2 ágyut, 4—500 foglyot ejtett, s üldözé azt Bourgachardon tul.

Beust válasza Bismarck jegyzékére.

Béc, decz. 26.

A kir. porosz követ kezeimhez juttatta kormányának ismételve kiáltásba helyezett közleményét Németország jövő alakulásáról. Ide mellékelve veszi méltóságod tudomásul az illető sürgöny másolatát.

Azon helyzetben voltam, hogy f. hó 5-ki sürgönyömben miadjárt Schweinitz tbknak a kir. porosz kormány szándékolt nyilatkozatára vonatkozólag tett első czélzásai után kifejthettem méltóságod előtt az általános szempontokat, melyeket mi irányadóknak és döntőknek tekintendettünk saját felfogásunkra nézve. A jelenleg előttem fekvő okmány alakja és tartalma most teljes örömömre lehetővé teszi, hogy akkori észrevételeimet tovább is fentartsam.

Mindenesetre áll ez másrészt azon egyetlen pontról, melyben legalább külsőleg nézeteink nem találkoznak teljesen a kir. porosz kormányéval. Folyó hó 5-ki sürgönyömben lehetetlen volt oda nem utalnom, mily kivánatosnak látszanék el ttünk, hogy a prágai béke tárgyalása a jelen nézetesere alkalmával Poroszországgal, s tekintettel a czélra, melynek elérését e mellett mindkét fél szem előtt tartja, — lehetőleg elkerültessék. A kir. porosz kormány azon hiedelemben élt decz. 14-iki sürgönyében, hogy e kérdést meg kell érintenie, és ámbár készséggel elismerjük a barátságos érzületet, melylyel a prágai békéről emlités tétetett: mégis jobbnak tartjuk, az az által nyujtott s egy további fejlegetésre szolgáló támpontok él tüzesebben nem szólani s megmaradni azon nézetünk mellett, hogy a vita e téren leendő elkerülése mindkét fél érdekében fekszik.

Valóban nem alaki magyarázatok, nem anyagi jogigények azok, melyeket a jelen pillanatban vita tárgyául feltüntetve látni kivánatosaknak tartanánk. A mi felfogásunk inkább oda hajlik, hogy Németország egységében Poroszország vezetése alatt történelmi fontosságu actust, elsőrangu tényt lásson Europa modern fejlődését illetőleg s e szerint itélje meg a viszonyt, melynek az osztr.-magy. állam és az uj állami alakulás között határainkon életbe kell lépni és megszilárdulni.

E szempontból kiindulva, midőn a kir. porosz kormány által bejelentett további közleményeknek nézek elébe, csak legnagyobb megelégedésemre szolgál, hogy már most határozottan állithatom, miszerint az osztr.-magy. birodalom összes irányadó köreiben a legőszintébb óhaj mutatkozik arra, hogy azon hatalmas államszervezettel szemben, mely rövid időn végleg megalakult, a legjobb és legbarátságosabb viszonyokat tápláljuk. Ez óhaj azon szilárd meggyőződésben gyökerezik, hogy a kölcsönös szükségletek elfogulatlan megfontolása és méltánylása csak azon legszebb és legjótékonyabb hatást gyakorolhatja mindkét országra; hogy azokat békében és fáradhatlan együttműködésben a jelen és jövő feladatain egyesitendi.

E tekintetben a kir. porosz kormány csak saját érzelmeink kifejezését előzi meg, ha közös multunkra gondol s szavakba önti a reményt, hogy Németorsz. és az osztr.-magy birodalom a kölcsönös jóakarat érzelmeivel tekintenek egymásra, s kezet nyujtanak egymásnak a két ország jólétének és felvirágzásának előmozditására. E szerint jogos bizalommal tág mezőt nyilni láthatunk épen e pillanatban e sokat igérő kilátások megvalósulására; oly mezőt, a melyen közös akarat és cselekedet mindkét országra nézve tartós egyetértés s Európára nézve tartós béke záloga lehetne.

De nagy megelégedéssel kell hogy eltöltsön bennünket azon tény, hogy az osztr.-magy. birodalom amaz érzületei egyszersmind ő felségének személyében is magasztos támaszra és előmozditóra találnak. Ő felsége szabad és magas érzülettel ama dicső emlékeket, melyek dynastiáját századok fényes történetén át csatolták a német nemzet sorsához, — csak a legmelegebb rokonszenvvel fogja fogadni ama nemzet további fejlődését és azon minden utógondolat nélküli kivánsággal, hogy állami léte uj alakjaiban egy boldog és ugy saját, mint a vele történeti hagyományok, nyelv, szokás és jogra nézve oly sokszorosan rokon császárság jólétére egyaránt áldásos jövő valódi zálogait találja.

Méltóságod megbizatik, hogy a fenebbi észrevételeket a kir. porosz államtitkár ur tudomására hozza s kivánatra vele annak másolatát közölje. Fogadja stb. Beust.

Ujdonságok.

* **Révész Imre** városunk kitünő lelkésze decz. 15-kén a bécsi protestans theologiai fakultás által hittudorrá neveztetett ki — a hittani irodalom terén tanusitott kitünő müködéseért. A legőszintébb örömmel jegyezzük fel derék tudósunk e méltán megérdemlett kitüntetését. Felemlitjük egyuttal, hogy ugyanez alkalommal hazánkból hittudorrá neveztetett még Szeberényi Gusztáv Adolf békési ág. hitv. esperest is.

* **A debreczeni „nőegylet"** vagyonállása 1870. október hó 31-ig. Ezen vagyon a következőkből áll: az alapitó tagok tőkehátralékai 6365 frt, az alapitó tagok kamat hátralékai 315 frt 60 kr., a részvényes tagok részvénydijhátralékai 1056 frt, a pártoló tagok hátralékai 72 frt, 22 drb debreczeni takarékpénztár betéti könyvecske 9339 frt 95 kr., azután járó kamat 503 frt 82 kr. = 9843 frt 77 kr., 1 drb szinházi kölcsönkötvény 25 frt, készpénz a pénztárban 186 frt 6 kr, összes vagyon o. é. 17,863 frt 43 kr. Jegyzék: van 210 alapitó tag, 512 részvényes tag, és 388 pártoló tag. —

Márton László,
pénztárnok.

* **A debreczeni „nőegylet"** pénztárforgalom kimutatása 1870. október hó 31-ig.

Bevétel: A mult évi pénzmaradvány 5801 frt 50 kr. az alapitó tagok teljes befizetésökért 490 frt, az alapitó tagok a részlet befizetésökért 40 frt = 530 frt, az alapitó tagok a kamatokért 128 frt, a részvénydijak 106 frt, a pártolók fizettek 40 frt 50 kr., az árvaház javára tartott tánczvigalom jövedelme, sorsjegyek és felülfizetések 2460 frt 97 kr., két egyéniségnek kegyes adománya 1005 frt, a müködvelő előadások jövedelme 639 frt 83 kr., összesen o. é. 10,712 frt.

Kiadás: 22 drb debreczeni takarékpénztári könyvecskére betétetett tőke 9339 frt 95 kr., 1 drb szinházi kölcsönkötvény 25 frt, segélvezésre 866 frt, gyógyszerekre, eljárási és egyéb költségek főkönyv szerint 294 frt 99 kr, levitel: elhelyezett pénzek 9364 frt 95 kr., költség 1160 frt, 99 kr. Készpénz maradvány a pénztárban 186 forint 6 kr. összesen osztr. ért. 10,712 forint. —

Márton László,
pénztárnok.

* **A jó cselekedet önmagában hordozza jutalmat**, azonban még sem állhatjuk meg, hogy egy mozzanatot elismerőleg fel ne emlitsünk a pesti társadalmi életből. Azon tér, melyen az általunk felemlitendő derék polgár emberszeretete mozog, talán a legelhagyottabb hazánkban, pedig egy sem fizet annyi hálával mint ez. A vagyontalan, becsületes nők foglalkodtatását értjük itt. Hány szegény nőt vezet a nyomor, az éhség, keresethiány miatt a bün karjai közé, hányan lesznek áldozatává a társadalom azon nálunk épen ugy, mint más országokban meglévő mulasztásának, hogy nem tud gondoskodni arról, hogy becsületes munkával mindenki megkereshesse kenyerét. Ha a társadalmi élet e fekélyére gondolunk, mely századok óta rágódik, talán még századokig fog rágódni az emberiség testén, önkénytelenül eszünkbe jutnak a francziák nagy költőjének szivhez szóló ama sorai:

„Óh, ne karomoljad, ha elbukott a nő!
Ki tudja? mily küzdés nyomá, s ejté el őt.
Ki tudja, hány nap'g küzdött éhsége? és
Erényét mily küzdés, mily hosszu szenvedés
Ostromlá: s a midőn végtére megtörött,
Kimerülten küzde még kin s kozött . . . . .
Mint megrazott lombon, ha lettél harmatot,
Melyben az égi fény sugára ragyogott,
Mely reszket, küzd soka, — fennmaradni a fán,
Gyöngy, mig le nem esett, — sár a bukás után . . .

TÁRCZA.

Apácza és kegyenczнő.

Regény a bécsi életből.
Irta: **Haffner Károly**.
(Folytatás.)

=) Végre zajtalanul szétoszlott a néptömeg, csak a vőlegény támaszkodott halványan, mint egy szobor megmeredve, a templom egy oszlopához, s álmodozóként tekintett fel az égre, mely nem tudta leküldeni büntető menykövét azon gonosztevőkre, kik a szentháromságból oly csufos játékot üztek.

És ekkor, épen ugy, mint midőn a Stiftuczai kis házacska előtt állana, egy kis kezecske érinti vállát, ugyanazon kéz, mely frigyet kötött ő vele. Laura, a tánczosnő volt az, ki a legszivélyesebb részvéttel tekintett reá.

„Ne sirjon szegény barátom!" mondá szelid hangon, „szinte félek, hogy azon szerencsétlen leány kegyednek egy könycsepjére sem érdemes."

„Az istenháza küszöbén rabolták őt el tőlem," rebegé Antal, keble mélyéből jövő hangon.

„Vagyis inkább, az isten házának küszöbénél engedé magát elraboltatni."

„Nem, nem, azt nem hiszem. Meglehet, hogy talán ismét ingadozott, s visszatért atyjához."

„Hiszen azt meg fogjuk tudni, s ha hibásnak találjuk, akkor kegyednek kötelességében álland őt megvetni, ha nem hibás, akkor megboszulni."

Igy mentek együtt a Práter-utczába, Laura a szinház mellett akarta bevárni fiatal barátját, mig az az öreg Bienenfelddel beszél.

Antal már nehány percz mulva szomoruan visszatért. A portás a legdurvább módon visszautasitotta. Erlenstein ur és inspectora tul vannak halmozva üzletekkel, s minden látogatót eltiltottak."

„Ne fárassza magát tovább barátom," mondá Laura, „holnap, holnapután, s meglehet még igen sokáig igy el lesznek halmozva üzlettel e jó urak."

„Istenem, igy tehát a szegény öreg még nem is tudja . . ."

„A mit még nem tud, azt meg fogja tudni, majd akkor, a midőn leányát egész Bécs Erlenstein kedvesének fogja nevezni."

E szavak villámcsapásként sujtották le a szegény ifjut, s nem sok hiányzott, hogy össze nem rogyott.

„Bátorság, bátorság," mondá Laura, karjával megkinálva őt. „Ha még megmenthető, meg fogjuk őt menteni. De ha önszántából tette ezen lépést, akkor minden mentési kisérlet hiába való. S ez esetben ne teledje barátom, hogy ön férfi."

Ezalatt egy kocsi a mödlingi főuton robogott végig, s aztán egy mellék-utra kanyarodott be, mely a bajos Brühlbe vezet, s ott egy elegáns nyári ház előtt állapodott meg, mely egy paradicsomi völgyben ugy nézett ki a sötét-zöld fák között, mint a rubin a smaragdok közt.

Azt nem is kell mondanunk, hogy azon kocsi volt az, mely Paulinát a fényes nyomor karjaiba szállitotta.

Gazdag egyenruhába öltözött inasok tiszteletteljesen fogadták uj urnőjüket, s a vőfély és a nászleányok mint komorna és komornyik mutatták be magukat.

Preller ur is, ki Erlensteinnek minden tekervényes utain elöörs szokott lenni, előrekerült, hogy mint udvarmester ura választottjának parancsait és óhajait a legmélyebb alázatossággal teljesitse.

Valódi kis tündér templom volt az, hova Paulina belépett, s mégis hevesen, s valami ismeretlen félelemmel eltelve, dobogott fel szive. A lelkismeret hangja volt ez, mely még szüzies keblében felszólalt.

De Erlenstein mindent elkövetett, hogy lelkiismeretét elkábitsa, s a bünt a lehető legédesebbé és csábitóbbá tegye előtte.

A hova csak tekintett, mindenütt a fényüzés adományait látta. Minden szekrényben arany-, ezüst- és ékszer nemüek csillogtak, sőt mindazon gyermekes pajkosságból nyilatkoztatott kivánságát, mint az ezeregy éjszakai mesékben, teljesitve látta itt.

És mégis, mégis, sehogy sem akart a lelkiismeret intő szava elhallgatni.

Atyjára gondolt, ki őt oly forrón szereté, s ki most annyira elhagyatott lett gyermekei nélkül.

Visszagondolt gyöngéd ifjuságára, a melyben oly vig kedélyü s oly rendkivül boldog volt. Akkor az egész világot ölelte át, ha piczi karjait nyaka körül füzte, a fényüzés s pompa utáni vágy, a hiuság még nem kisértettek éji lepkeként agyában, az érzékiség még nem mezteleníté meg hófehér vállait, mert ekkor még angyal volt, tiszta, ártatlan, a mint őt isten az égből a földre lebocsátá.

A mult ezen tükrében, gyermekkorának vidám éveit látta, aztán felmerültek emlékezetében a szomoru napok, melyeket mint serdülő szüz élt át, a nélkülözés keserü percze közt.

A nélkülözés, a nyomor ijesztő alakjai tartották meg a tért, s a gyermeki évek emlékei kisérőikkel az erénynyel és ártatlansággal, mint ködtátyolképek oszlottak szét a tükör hátterén.

A tükörre lassankint ereszkedett az eltakaró lepel, s a gonosz szellem az ingadozó leány elébe a fényes jövő tükrét tartotta, s az erény és ártatlanság syrén-ének utolsó hangjai a bachansok őrült tánca még őrültebb mámoritó zenéje által némittattak el.

(Folytatása következik.)

O mennyi ily gyöngyöt hullajt le a munkahiány folytán beállott nyomor, a fővárosban, a legmegalázóbb bün posványába, hol aztán csakugyan a költő szavai szerint sár lesz belőle. A társadalmi élet e fekélye oly nagy mérvben harapódzott el, hogy annak végleges meggyógyitása csak is évtizedek multán s állami eszközökkel lehető.

A gondviselés azonban küld néha emberbarátokat, kik e társadalmi baj ellen, nemes emberbaráti érzelmeik által ösztönöztetve, a magok szerény körében, s rendelkezésükre álló szerény eszközök által megengedett határok között küzdenek, s ha az eredmény nem hat is ki a társadalom ezen itt érintett osztályának teljes megmentésére, még is boldogitó lehet az illetőre nézve azon tudat, hogy erejéhez képest mindent elkövetett e téren, s megmentett néhány lelket a bün posványába sülyedéstől. Kunz urról, a városunkban is előnyösen ismert pesti nagy kereskedőről szólunk itt, ki a legnemesebb emberiségi érzelmek által vezéreltetve, „erényes, munkás, vagyontalan nők számára Pesten gyár utczai 2-ik számu házában egy év előtt menhelyet alapitott. E menhelyen vagyontalan polgárok, hivatalnokok árvái, leányai — mint a mely osztály tudvalevőleg leginkább ki van téve annak, hogy a nélkülözés és a nyomor ellen, a bün karjai közt keressen menedéket, — csinosan berendezett, egészséges helyiségekben foglalkozást lelnek, s oly bánásmódban részesülnek, a minőt a legtöbb nyilvános gyárakban hiában keresünk. Kuncz ur nemes czélja tökéletesen el van érve, mert jelenleg hatvan leányka, mind szegény, de jó családok gyermekei foglalkoznak intézetében, oly tisztességes kereset mellett, mely őket minden nélkülözéstől megóvja. Az igazgatással Kuncz ur egyik könyvvezetőjének tisztes neje van megbizva. Az intézetben 24 amerikai Wheeler és Wilson-féle varrógép van az Ohm-féle raktárból, s a szorgalmas leánykák keresete havonkint 30—35 frtra fel megy. Idegen látogatások a leánykákra való tekintetből szigoruan tiltva vannak. — Sylvesztér estéjét az intézet tagjai kegyeletes ünnepélyességgel ülték meg. Kuncz ur dicsérőleg nyilatkozott a leánykák szorgalmáról, rend-szeretetéről s kitünő erkölcsi magokviseletéről, s kimondotta, hogy mig él, ezen termeknek soha nem leend más rendeltetése, mint most van, nevezetesen, hogy családi dolgozó helyet találjanak ott vagyontalan családoknak romlatlan leányai, s végül jutalmul a szorgalomért, jó magaviseletért ujévi ajándékokat osztott ki közöttük, melyek aranyakból, tallérokból állottak, s összesen 125 o. é. fortot képviseltek. Egy polgár leányka többi társnői nevében egyszerü szavakban rebegett köszönetet jóltevőjük iránt, s a midőn e tudósitásunkat bevégezzük, lehetetlen elismeréssel nem nyilatkoznunk Kuncz ur nemeskeblü intézkedése felől, — s azt kivánjuk, hogy bár minél több ily emberbarát támadna országszerte, hogy legalább részben addig is segitve lenne a nők ez osztályának nyomorán, mig arról, hogy mindenki, ki dolgozni akar munkát kapjon, majd az állam fog — ki tudja mikor intézkedhetni.

* **A debreczeni szinház** elsőbb rendü tagjai arczkép-csarnokára az előfizetés e hó 20-káig meghosszabbittatik. Előfizethetni 2 frtjával, s a pénz a kitett végső határnapig Foltényi Vilmoshoz (Debreczenben a szinháznál) küldendő be.

* **A mezei rendőr kapitányhivatal** mult évben 603 tárgyat intézett el s 4000 frt körüli büntetéspénzt hajtott be a városi pénztár részére. Jelentése azonban a határok vizsgálatáról és a külső utakra vonatkozó felügyeletről nem tevén emlitést, ez irányban is jelentéstételre hivatott fel.

* **Antolovics Gyula** helyét, ki a gázgyárnáli állomását márcziusban önként odahagyja, Steckly Adolf pótolandja a gyári üzleti teendőkben.

* **A lótenyésztés érdekében** a városi hatóság által tett azon intézkedés, miszerint a Hortobágyon két kancza- és egy herélt ménes állittassék, a kutak fövenyessége, és szigoru felügyeleti rendszabályok hiánya miatt ezen idén végrehajtatlanul marad, habár elvileg fentartatik is. A mai városi közgyülés egyébiránt mindkét akadály elháritása iránti módozatokról gondoskodni kivánván, a tanácsot megbizta, illetőleg a közgazdászati bizottmány azon intézkedését helybehagyta, hogy küldöttség bizatott meg, szigoru felügyeleti szabályok iránti véleményadással! A határozat azonban a szüzménes, tinó- és szüzgulyák fentartását továbbra is meghagyta; — s azon czélszerü intézkedést is tette, hogy a ménesbeli lovak, a ménesekbe felvételük előtt, állatorvos által vizsgáltassanak meg, hogy a ragályos állatok a többit is el ne keverjék.

* **Légszeszfogyasztásunk** a mult 1870. évről következő volt: 1. a városháznál, s Komáromy háznál levő hivatali, nyomda- és börtönhelyiségekben felhasználtatott 323,600 köbláb légszesz, 1000 köbláb árát 5 frt 90 krjával számitva **1909 frt 24 kr** értékben; 2. a szinháznál, a hol a világitási költséget is a város maga fedezi, 985,700 köbláb **5851 frt 53 kr.** értékben; 3. utczai világitásnál 810,371 ¾ órára terjed a fogyasztás, óránkint 2 krjával számitva, **16,207 frt 42 kr.** értékben. Tehát összesen **23.938 frt 17 kr** a magán fogyasztáson felül. Oly összeg, a mennyit hajdan egész országok sem költöttek egy éven át a felvilágosodás terjesztésére!

* **Egy ünnepi követségbe** Micskére eltávozott diákról semmi hirt nem vettek még az illetők, ugy tartják, hogy a rosz idő áldozatául esett volna, az iskolai elöljáróság most nyomozásához látott.

* **Parragh Imre** másodéves joghallgató, s több főiskolai egylet buzgó és szorgalmas tagja a karácsoni szünidőkre haza menvén, a szülei háznál jobb létre szenderült. A derék ifju váratlan halálának szomoru oka a kellemetlen idő s főleg a rosz ut volt; táviratozott ugyan előre szüleihez Dabasra (Pestmegyébe,) hogy kocsit küldjenek utána, de a távirat már akkor érkezett meg, mikor a kiszenvedett utas halva feküdt. — Haza érkezése után alig élt 3—4 óráig, azonnal meglepé a kiméletlen halál. Béke poraira!

* **Hibaigazitás**. 3-ik számunkban a „dal- és zeneegylet“ házi hangversenyéről szóló ujdonságunkban azon sajtóhiba áll, hogy az jan. 11-én tartatik meg, a helyett helyesen január 15-ke olvasandó.

* **Egy életrevaló eszme.** A csizmadia czéh tegnapelőtt tartotta tisztujitó gyülését, a melyen az eddigi tisztviselők ismét egyhangulag meglettek választva. A második czéhmester Böszörményi Pál ez alkalommal igen életrevaló eszmét penditett meg. Ugyanis állása elfogadását azon feltételhez kötötte, hogy a czéhgyülés igérje meg, miszerint a csizmadiaszin udvarán egy kétemeletes ház épitésének tervét még ez év folytán beható tárgyalás alá veendi. B. P. beismeri ugyan, hogy a czéh oly tőkével, mely erre megkivántatnék, nem rendelkezik, hanem ezen tőkét összelehetne teremteni a többi czéhtől, melyeknek áruló helyiségük részint nem levén, részint a meglevő a czélnak meg nem felelvén, e kétemeletes ház ugy épittetnék, hogy abban minden czéh áruló-helylyel birna, mi mig egyfelől a vidékről bejövő vásárlóknak igen nagy kényelmére szolgálna, más részről az iparosokra nézve is nagyobb forgalmat idézne elő azon körülmény, hogy minden iparterméküik egy és ugyanazon épületben lenne központositva. A részvények alapján emelendő épület „A debreczeni iparosok árucsarnoka“ nevet viselné. — Pártoljuk ez eszmét már csupán városunk csinosodása szempontjából is. Ez épület ügyére, adandó alkalommal visszatérünk, s most csak azon ohajtásunknak adunk kifejezést, bár ne hangoznék el B. P. czéhmester szava kiáltó szóként a pusztában.

* **Surányi Gyula**, ki városunkban mint segédlelkész müködött s jelenleg ér-peéri rendes ref. lelkész, tegnapelőtt vezeté oltárhoz városunk egyik derék hölgyét Kallós Zsuzsika kisasszonyt. Áldás frigyökre.

(D—y.) **Sürgönyforgalom**. Január 5-én 1870. A pénztárnál felvetetett sürgöny 44 drb, megérkezett és kézbesitetett 50 drb, felvett 270 drb, kiadatott 270 drb, összesen 634 drb.

Január 6. A pénztárnál felvétetett sürgöny 66 darab, megérkezett és kézbesittetett 47 drb, felvétetett 170 db, kiadatott 170 drb, összesen 453 drb.

* **Tolvajlás.** Két ismeretlen asszony valami jelentéktelen tárgyat vásárolt ma délelőtt egyik piaczi boltban, honnét csakhamar eltávoztak; azonban nem sokára ismét visszatérnek, az egyik asszony bundájából ekkor kiesik egy tuczat zsebkendő, mit a kereskedő észrevesz, a nők elszaladtak, de a rendőrség azonnal nyomozásuk után látott, s a tehetetlen tolvajokat már becsipték.

Szinházi szemle.

** Szerdán jan. 4-én adatott „**Hamlet**“ Shakespearetől, forditotta Arany János. Mándoki másodszor próbálkozott meg e nagy alakkal s több helyen sikerült is érvényre emelni tehetségét és tanulmányát, azonban egészben e második kisérlete — szerintünk — kevésbé sikerült mint az első. Voltak ugyan részek, melyek haladást mutattak előbbi vázolása után, de a kerek bevégzettséghez e szerep körül — hiába idő kell! és azonkivül teremtő lélek.

Eljátszani egy müszerepet ugy, hogy a közönség jól mulassa magát az előadáson, mindenesetre érdem a szinésznél, de arra, hogy jelentékeny mübecse legyen alkotásának, több kell mint ügyes játék, routine és jó szereptudás. A szellem, ez az, melyet bele kellene varázsolni a személyesitett alakba, hogy necsak formája legyen annak meg, hanem a szinmüiró képzelményének megtestesitett s megelevenült lénye emelkedjék ki ott, a tehetség s a teremtés hatalma folytán. Mándoki igyekezett e szellemet müködésénél megnyerni, de bizony az nem igen sikerült; néhol azonban tudott belopni kevés szikrát játékába, azonban annak fénye szükkörre terjedt s hasonló volt a lidércz-fényhez, mely lappangva szokott néha néha elécsillámlani. Hamlet első jelenéseiben oly erősen nuansirozott, hogy épen e tulságos igyekezet hátráltatá a sikerben; óvatosan kell eljárni az árnyazás és szinezés körül, épen mint a festőnek, ki, ha tulságososan élénk szineket használ, képe tarka lesz, hiányozván belőle a fokozatos összeolvadás. Hangja terjedelmét annyira korlátozá, hogy szava már nem tompává, hanem süketté vált, természetesen az ily hang, nem lehet alkalmas arra, hogy a lélekállapotot hiven tolmácsolhassa; a mistikus homály, — mely a dánkirályfi lényét körül veszi, s szellemének philosophicus iránya, melyen a fiui szeretet, boszu, misantropia, alakoskodás, sarcasmus változékony vonásokban merülnek fel, — nem irják elő a hangra nézve a titokszerüséget, kivált ugy, miként Mándoki értelmezé: — süket módon. De meg képletben fejezve ki: a szivnek különböző hurjai vannak, melyek a különböző érzelmektől megérintetve, különböző hangokat adnak. E hangok hü tolmácsolása, egyik főfeltétele a müvészi érzéknek, ez árulja el a valódi bensőséget. Ily bensőséget Mándoki játékában legelelőbb ott észlelénk, midőn atyja szelleme, kimulása történetét vele közli s aztán magára hagyja. E jelenettől kezdve iparkodott kibontakozni azon süket szavalás nyüge alól, mely amellett, hogy hibás, fárasztó is. Néhol a hanglejtésben is megütköztünk.

Oly tömör nyelvnél, mint Aranynak e gyönyörü forditása — nagy ügyelettel kell lenni a szavak kellő kiejtésére is. Igy például midőn Polonius kérdi: „Ismer fönséged engem?“ Mándoki összefolyt hangon felelé rá: „Derekasan: maga halkufár,“ nem állott meg az első szó után s a hangsulyt sem ott adá meg, hol az értelem rejlett. Ez minutia, de nem mulaszthattuk el felemlitését.

„A lét vagy a nem-lét kérdése“-kor több sikert láttunk szavalásában mint első izben; de az Opheliávali találkozás most sem ütött jól ki. No de nem részletezünk tovább, csak általánosságban mondjuk el, hogy habár Mándoki nem mutatott is fel müvészi egészet, de igyekezete bizonyára elismerést érdemel s e tekintetben nem is maradt irányában fukar a szép számu közönség, többször zajosan megtapsolván őt.

** Csütörtökön január 5-dikén adatott: „**Marion**“ dráma 4 felvonásban, irta Lindau Pál, forditotta Szépfaludi Ferencz. Ez is egy szinpadi regény, Páris társadalmi életéből meritve. Nagyravágy, közöny, hütlenség, feslett élet, nyomor és kimulás, ezek azon elemek e darabban is, melyek már számtalanszor felgyurva, számtalan kiadásban kerültek a szinpad deszkáira.

Érdemileg szólva, e mü semmi alapos mübecscsel nem bir; a jellemek bevégzetlenek, az eseményeknél semmi indokolás, minden felvonás végén megszakad a tárgy fonala s hézag támad a darab folyamában. A czimszerepet Szakál Róza adá s játéka leginkább sikerült volt a második felvonás végén és az utolsóban. Vizvári „bojzasztó“ volt az unalomig hajtogatott „bojzasztó“ kifejezéseivel. Közönség szép számmal jelent meg.

Fővárosi értesitő.

** A természettudományi társulat 1871 január 4-én tartott tisztujitó közgyülésén a következő tisztikar választatott meg. Elnök: Sztoczek József, alelnökök: Than Károly és Szily Kálmán első titkár: Lengyel Béla, másodtitkár: Petrovits Gyula, könyvtárnok: Somogyi Rudolf, pénztárnok: Egresy Rezső. — Választmányi tagok (betürendben): Abt Antal, Balogh Kálmán, Dapsi László, báró Eötvös Loránd, Frivaldszky János, Hantken Miksa, Hirschler Ignácz, Jedlik Ányos, Jendrassik Jenő, Jurányi Lajos, Klein Gyula, Kondor Gusztáv, Korányi Frigyes, Krenner József, Kriesch János, Kruspér István, Margó Tivadar, Molnár János, Nendtvich Károly, Say Mór, Szabó József, Szontágh Miklós, Wartha Vincze és Xantus János.

** A Kisfaludy-társaság által mult évben kitüzött pályakérdésekre, mennyiség tekintetében, szép eredményt mutat fel a beérkezett pályamüvek száma: I. „A tragoedia elmélete“-re három, II. a „Balladá“-ra pedig 33 munka érkezvén be.

** Jókai Mór a Kisfaludy-társaság februári nagygyülésén egy rajzot fog felolvasni Hatvaniról, Debreczennek egykor oly hires természettanáráról, kiről annyi rege keringett az akkori babonás időkben. Azt mondták róla, hogy ördögökkel áll szövetségben, s köpenye alatt mindig kereste a lólábat, mivel értett a vegytan, optika és mágia titkaihoz. Róla Arany János is irt egy költeményt. Jókai most igen érdekes adatokat kapván e hires tudós tanár jellemzéséhez, képet fog irni róla, egyszersmind ostorozva az akkori naiv, babonás hitet.

** Pest város főkapitánya legutóbb a következő felszólitást adta ki: Ama kellemetlen tapasztalás, hogy a járdának targonczával, kézi- vagy egyébnemü kocsivali elfoglalása s azoni hajtása ellen fenálló tilalom kellőleg meg nem tartatik, szükségessé teszi, az ez irányban fenálló rendeletek megujitását. Kocsival járdára hajtani, vagy azon megállani, továbbá a járdán targonczával, kézi- vagy egyébnemü kocsival megállani, hajtani, vagy pedig azon lovagolni tilos. Felszólittatnak tehát az efféle jármüvek tulajdonosai, miszerint az illetőket ez iránt annál bizonyosabban, kellően utasitsák, mert ezen tilalom áthágói bekisértetni és szigoruan büntettetni fognak.“ Jó lenne, ha Debreczen város **főkapitánya** is követné e jó példát.

** Stéger, a hires tenorista családja körében ohajtana letelepedni. Az „E—r“ szerint e jeles énekes hajlandó volna szerződni a nemzeti szinházhoz.

** A városligetbe vezető sugárut kiépitése czéljából 217 ház sajátitandó ki, melyekben ezuttal 8749 személy lakik.

** Oktatás felnőttek számára. A pesti kir. főgymnasium igazgatósága a következő értesitést közli: A közoktatási miniszter felszólitása folytán a pesti kir. államgymnasium tanárai következő tantárgyakból fognak felnőttek számára oktatást tartani: A természettan és vegytan alapvonalai, vasárnapon 10—12-ig. — Könyvvitel (azok számára kik, elegendő előkészültséggel birnak) vasárnapon délután 3—5 ig. — Földrajz, hétfőn este 7—9-ig. — Magyar nyelv és irodalom szerdán és csütörtökön este 7—9-ig. — Számtan pénteken este és terményrajzd szombaton este 7—9 ig. Az előadások jan. hó 9 én veszik kezetöket. Megjegyzendő, hogy azok, kik az oktatásban részt vesznek, semminemü tandijt nem fizetnek.

Belföldi hirek.

*** Biró János. Hajh, ki ő és merre van hazája? Multja ismeretlen, de jelenleg kunszentmártoni zsarnok. Hivatala: adóbehajtási biztos. Pár hónap óta ott garázdálkodik, ha ma valaki fele adóját befizeté, holnap a másik feléért végrehajtást rendel ellene, s a válogatatlanul beszedett tárgyakat kénye-kedve szerint potomáron vesztegeti el. — A város birája már folyamodott pénzügyminiszternek, ő exellencziájához ez ember féktelenségei ellen, azonban — daczára az ügy sürgősségének — a város nem nyert orvoslást. E—r.

*** Váczott Forster József sajtófogoly „Közbiztonság“ czimü lapját, melyért most is szenved, ismét meg inditotta. Csak nem hagyja nyugodni Thaiszot.

*** Modern reklam. Rappó bukfenczező társulata megigéré a váradiaknak, hogy karácson másodnapjára visszamegy Kolozsvárról előadást tartani a francziák javára. E szép igéret rokonszenvet keltett iránta, de azóta hirét se hallják.

*** Kinizsre utazott két testvér, kik közül az egyik nem tudván menni a hideg miatt, a másik testvér vállaira vette, de mire haza érték, a fázékonyabb testvér megfagyott.

*** A „Magyar Polgár“ egy érdekes müvetközöl tárczájában Kazinczy Gábortól „A Széchenyconventu története“ czim alatt. E mü még nem látott napvilágot, mert iratásakor (az 50-es években) a censura lefoglalá, s szerző életében meg nem jelenhetett.

*** Ujlapok a vidéken. Ujabban tudomást szereztünk a következő uj vidéki lapokról: „Sopron“ heti lap, politikával nem foglalkozik. — „Ifjuság közlönye,“ havonkint kétszer kiadja a m.-szigeti lyceumi ifjuság önképző társulata, a többi közt igér feljegyzéseket Máramarosmegye történelméből; félévi előfizetési ára 1 frt 60 kr. — Nyitrán, a „Nyitrai Lapok“ indulnak meg hetenként. Vida Józef az „Eger“ szerkesztője pedig tudatja velünk, hogy lapja az év végével nem szünik meg — mint nem régen irtuk.

*** Soborsin és Berzova közt a mult hó 29-én két tehervonat összeütközött, s a baleset áldozata egy gép és négy teherkocsi lőn.

*** Rozvány György N. Szalonta városi történetének második részén dolgozik; Ozsváth Pál M. Keresztesen pedig a Sárrét monographiáját irja.

*** Egy békés-gyulai távirat jelenti, hogy a Körözs 50 házat boritott el. — A Tisza még mindig árad, és imitt amott ki is csap.

Délutáni posta.

— Genf, január 6. A rhone-i hadsereg tegnapelőtt óta visszavonulásban van Besançon felé.

— Berlin, jan. 6. (Hivatalos.) Versailles, január 5. A Páris délfrontja ellenében felállitott ütegek, melyeknek felszerelését az ellenség nem gátolta, a mai nap folyamában erősen lődözték Issy, Vanvres, Montrouge erődöket; a villejuif-i, point-jour-i sánczmüveket és az ágyunaszádokat; ezzel egyidejüleg az északi és keleti front bombáztatása is ... talmasan folytatva lőn, részben uj ütegekkel. — Az eredmény, a meglehetősen sürü köd daczára is igen kedvező. Részünkről a veszteség négy halott; 4 tiszt, és 11 közlegény megsebesült.

— Versailles, jan. 6. Charleville január 5. A Rocroy elleni müvelet sikerült, épen most capitulál a vár. Két század megszállja a vár kapuit.

— Bordeaux, január 6. Párisi hajóhirek e hó 3-áról jelentik. December ... óta bombázzák a keleti oldalt anélkül, hogy komoly kárt okoztak volna. — A károk az folytán ismét könnyen helyreállittatnak. A poroszok napoként 4000 granátot lőnek ki. ... csapatok szelleme semmikép sincs megingatva ... ditve. — Összes veszteségünk 29 halott és 200 sebesült. Csaknem minden hirlap erélyes támadást követel, mihelyt a kemény hideg engedni fog. — A párisi „Journal Officiel“ hó 2-káról irja: A kormány épugy, mint a lakosság határozottan visszautasitják a capitulatiót.

A „Debreczen“ eredeti

MAGÁNTÁVIRATAI.

= **Bordeaux, jan. 6. A Rouen e... foglaltatása alkalmából előfordult eseményekre nézve vizsgálat rendeltetett el.**

= **London, jan. 6. Luxemburgot illetőleg Granville és Bismarck közt véleménykülömbségek merültek fel. Granville szemére hányja Bismarcknak az egyoldalu eljárást.**

= **Brüssel, jan. 6. Faidherbe tegnap Lilleben volt, s nemsokára ismét támadólag fog fellépni. Havrebe uj Foundlandból 30,000 halász érkezett, kik a franczia seregbe soroztattak be.**

= **Berlin, jan. 7. Treskow és Werder elegendő erősitést nyertek, hogy franczia részről támadó fellépéseknek Belfortnál és Vesoulnál a lyoni hadsereg által ellenállhassanak.**

= **Brüssel, jan. 7. Párisi tudósitások szerint, Favre és Picard Trochu letételét, a polgárság pedig Trochutól erélyességet kivánnak.**

= **Pest, jan. 7. Ugy berlini, mint londoni táviratok szerint Chanzy hadserege előnyomulásban van.**

KÖZGAZDÁSZAT.

(e.) Debreczen, január 7. Az utak az erős fagy következtében általában mindenfelé járhatók lévén, piaczunkra valamint tegnap ugy mára is sok vidéki szekér érkezett ugy annyira, hogy hetivásárnál is számot tett volna a behozatal, de leginkább tengerit hoztak feles számmal, ára alább szállt, köblönkint 3.50, 4.10, az életárak lényegesen nem változtak, szalonna mázsája 24, 28, ritkább esetben 29 frt, 1 itcze disznózsir 46—48 kr.

Idojárásunk: a tél tartja magát, ma kemor s borongó idő volt, több izben hó is szállingózott.

Nyilt tér.

Kerestetik: 21 1—3

Egy a gazdászati könyvezés, magyar s német levelezésben gyakorlott egyéniség — ki mint számvevő egy kiterjedt gazdászatban azonnal alkalmazást nyerhet.

Ezen állomást elnyerni szándékozók felhivatnak, képességi bizonyitványaikkal ellátva f. hó 20-ig az arany „Bika“ szállodában 11-ik sz. a. jelentkezni.

Távirati tudósitás

a bécsi tözsdéről jan. 7-ről.

Arany . . . 5 frt 84 kr. | Ezüst . . 121 frt 50 kr.

Felelős szerk. és kiadótulajdonos: OLÁH KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

Alolirtnak van szerencséje legfinomabb

buza-keményitő

gyártmányait következő árakon a t. közönség figyelmébe ajánlani u. m.
1 mázsa legfinomabb csipke-keményitő 1 és ½ fntos csomagokban f 15
szinte „ szinte „ „ parázson „ „ „ 15
szinte „ közönséges „ „ „ „ „ „ 7
szinte „ hajpor „ „ „ „ „ „ 18
1 ducz. legfinomabb kékitő viz „ „ „ „ 60 kr.
„ itcze „ szinte „ „ „ „ 20 „
1 rizma finom indigó kékitőpapir „ „ „ „ „ „ 14
1 koncz 24 árkus szinte „ „ „ „ 70 „
ugy szintén egy gőzerőhez hasznavehető 2 kővel ellátott malomszerkezet minden részleteivel együtt még nem használt álapotban jutányos árért kapható.

Bignio János
füszerkereskedő és gyártulajdonos
hatvan utcza 1093/4.

20 1—6

Pályázati hirdetés.

Szabolcsmegyébe kebelezett Ujfehértó mezővárosánál megürült **főjegyzői állomásra**, melylyel 5 hold külsőföld, egy belső telek használata, s 400 o. frt. évi fizetés van egybekötve — és segédjegyző is leend alkalmazva — pályázat nyittatik.

A pályázati kérvények az életkor, állapot, végzett tanulmány, s egyéb képesültségi okmány s az eddigi müködést tanusitó bizonyitékokkal felszerelten Ujfehértó mezőváros alólirott választmánya elnökéhez czimezve, Ujfehértón 1871-ik évi **január hó 21-ig** adandók be.

Kelt Ujfehértón a városi választmány által 1871 jan. 3-án tartott közgyülésből.

László Alajos
választmányi elnök.

19 1—3

Eladó ház.

Darabos utczán 1044 sz. a. ház egy nyilas házutáni földével szabad kézből örök áron bár mely órán eladó.

Értekezhetni ugyanott a helyben lakó örökösökkel.

17 3—3

SZATHMÁRY TESTVÉREK

női divat s ruhakészitési terme

Széchényi utczán Debreczenben.

a közelgő farsangon báli ruhákat a legutolsó divat szerint elösmert jó szabás és izléssel készülve következő árakban állit ki:
1. fehér vagy szines Tarlatanból készült ruha 15 frtól 50 frtig
„ ugyan olyan atlaszszal diszitve „ „ 25 — 50 „
1. fehér Moll vagy Creppe Lisséből „ „ 20 — 40 „
1. Lusztriu Gazir vagy Grenadinból „ „ 40 — 60 „
1. szines vagy fekete selyem kelméből „ 60 — 100 150

a ruhák jó állásáért kezeskedünk

üzletünkben **a legdivatosabb báliruha kelmék röf számra is,** ugy **virágok fejdiszek legyezők** stb. nagy választékban igen jutányos árban kaphatók.

Vidéki megbizások pontosan és gyorsan eszközöltetnek, ruhák megrendelésénél egy jó állásu ruha-derék s a szoknya elő hossza mértékének szives beküldése kéretik.

15 3—6

Debreczen 1871. Nyomatja Telegdi L. betüivel Szőllősy M. (Széchenyi-utcza 1814. sz. a.)